

суса Христа и люби Бога Отца и
причястіе св. Духа и пр.

О. Какво-то что съ человѣци-ти
припознали символа на вѣрѣ-тѣ
въ три божественны лица единого Бо-
га, за това и священикъ-тъ ся мо-
ли какво-то св. троица да бы ся
смилила и да не зима божественны-
ты дарове отъ тѣхъ. И това е ка-
то едно благословеніе, кое-то свя-
щеникъ-тъ дава народу въ имя-то на
живоначиялнѣ-тѣ св. троицѣ и рѣчи-
ти на това благословеніе земены
съ отъ посланіе-то на св. Апосто-
ла Еавля. (2. Кор. XIII. 13.)

П. Зачто Апостолъ-тъ въ тыя
рѣчи приписва сыну благодать, От-
цу — любовь а св. Духу — съдѣй-
ствіе (съобщеніе)?

О. По това, че сынъ Божій
спасе насъ по свое-то человѣко-
любіе и добринѣ; а Отецъ по лю-
бовь-тѣ Си камъ человѣческий родъ